

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Desitjos

Segons sosté **David Mamet** (Xicago, 76 anys), tota por amaga un desig. El dramaturg nord-americà ho posa en boca d'Edmond, el protagonista de l'homònim drama teatral que també ha saltat a la pantalla gran. *"Quan temem alguna cosa, crec que en el fons la desitgem"*, argumenta Edmond, alt executiu empresonat per violència racista, homòfoba, misògina. Sense pèls a la llengua i allí on convingui, Mamet desenvolupa (i difumina) la frontera existent entre la por i el desig, l'odi i la passió. Això per no oblidar el neuròleg austríac **Sigmund Freud** (1856-1939) en el seu provocador assaig *"El malestar de la cultura"*. En el fons, la quotidiana tragèdia d'aquell antiheroi súper-individualista i ultra-introvertit, visualitza tot dramatitzant-les, el vast catàleg de contradiccions existencials, pulsions psicològiques i patologies varies de la ciutadania normal i democràtica, que a dia d'avui es prepara per tornar a passar per les urnes. Enllà de que la freqüència electoral derivi en addicció sadomasoca i votodpendència discal, se'ns presenta un grapat d'interrogants tòxics. A saber: quan anem a votar, ¿hi anem per por? ¿A l'extrema-dreta, a l'extrema-esquerra, al capitalisme, al comunisme? Així, ¿quins desitjos inconfessables amaguen aquestes pors?